

Polazeći od Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora i Ustava Republike Srbije, a posebno od odredaba u kojima se ustavno zajemčuje suverenost i teritorijalni integritet državne zajednice Srbija i Crna Gora i Republike Srbije u njenom okviru, kao i od odredaba da teritoriju Srbije i Crne Gore čine teritorije njenih država članica, čija je granica nepovrediva; imajući u vidu da suverenost pripada svim građanima Republike Srbije i da je njena teritorija jedinstvena i neotuđiva (član 5. Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora i čl. 2. i 4. Ustava Republike Srbije),

Polazeći istovremeno od osnovnih načela i normi Ujedinjenih nacija i drugih međunarodnih organizacija u kojima se državni suverenitet i teritorijalni integritet određuju kao temelji savremenog međunarodnog poretka,

Imajući u vidu rezolucije Skupštine Srbije i Crne Gore od 2. aprila 2004. godine i 1. septembra 2003. godine, rezolucije Narodne skupštine Republike Srbije od 26. marta 2004. godine i 4. maja 2001. godine, deklaracije Narodne skupštine Republike Srbije od 27. avgusta 2003. godine i 31. maja 2001. godine posvećene Kosovu i Metohiji, kao i Odluke o utvrđivanju Plana za političko rešenje sadašnje situacije na Kosovu i Metohiji od 29. aprila 2004. godine,

Uvereni da se svi sporovi, pa i najteži sukobi, unutar demokratskih država mogu i moraju rešavati na temelju ovih osnovnih načela i normi, težeći mirnom, sveobuhvatnom i trajnom rešenju kao osnovi budućeg prosperitetnog razvoja i pomirenja,

Podsećajući da je suštinska autonomija i značajna samouprava Kosova i Metohije predviđena kao oblik političkog rešenja krize još u Rezoluciji Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija br. 1160 iz 1998. godine, zatim u Rezoluciji Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija 1244 od 10. juna 1999. godine, kao i u Zaključcima sastanka ministara G-8 od 6. maja 1999. godine, odnosno tekstu Sporazuma o prestanku neprijateljstva SRJ sa NATO—om, poznatijem kao Sporazum Černomirdin – Ahtisari,

Na osnovu člana 73. tačka 2. Ustava Republike Srbije i člana 134. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije („Službeni glasnik RS“, broj 56/05 – prečišćeni tekst),

Narodna skupština Republike Srbije na Šestoj sednici Drugog redovnog zasedanja u 2005. godini, održanoj 21. novembra 2005. godine, donela je

R E Z O L U C I J U

NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE O MANDATU ZA POLITIČKE RAZGOVORE O BUDUĆEM STATUSU KOSOVA I METOHIJE

Narodna skupština Republike Srbije odobrava započinjanje političkih razgovora o budućem statusu Kosova i Metohije, koje se na osnovu Rezolucije Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija br. 1244 od 10. juna 1999. godine nalazi pod

privremenom civilnom i vojnom upravom Ujedinjenih nacija. Dajući svoju saglasnost, Narodna skupština Republike Srbije ovom rezolucijom utvrđuje načela i određuje okvir i mandat obavezujući za sve državne organe koji su ovom rezolucijom ovlašćeni da u ime Republike Srbije, kao države članice državne zajednice Srbija i Crna Gora, učestvuju u ovom procesu.

1. Narodna skupština Republike Srbije i svi državni organi izražavaju punu spremnost da preuzmu svoj deo odgovornosti u procesu političkog rešavanja pitanja Kosova i Metohije, na osnovama međunarodnog prava i u skladu sa demokratskim vrednostima savremenog sveta. Narodna skupština Republike Srbije u skladu sa najopštijim načelom Ujedinjenih nacija o nepovredivosti suvereniteta i teritorijalnog integriteta demokratskih država, ovom rezolucijom definiše okvir i mandat političkih razgovora o budućem statusu Kosova i Metohije.

Srbija i Crna Gora je međunarodno priznata država i kao takva članica Ujedinjenih nacija i drugih međunarodnih organizacija. Na nju se, kao i na sve ostale države, odnose sva načela i norme tih međunarodnih organizacija, a posebno ona načela i norme kojima se utvrđuju suverenitet i teritorijalni integritet država članica. To su, pre svega, Povelja Ujedinjenih nacija i Završni akt Konferencije o evropskoj bezbednosti i saradnji (danas OEBS) iz Helsinkija od 1975. godine. Osim na ovim i drugim opšteobavezujućim normativnim dokumentima važećeg međunarodnog prava suverenitet i teritorijalni integritet Srbije i Crne Gore (tadašnje SR Jugoslavije) izričito se potvrđuje u Rezoluciji Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija br. 1244, kao i u odgovarajućim rezolucijama ovog tela svetske organizacije br. 1160, 1199, 1203 (sve od 1998. godine) i br. 1239 od 1999. godine. Uz osnovne izvore međunarodnog prava, granice i teritorijalni integritet država nastalih nasilnim raspadom prethodne Jugoslavije dodatno su zajemčeni posebnim međunarodnim-pravnim dokumentima i sporazumima, kao što su Mišljenja Arbitražne komisije Konferencije o Jugoslaviji (Mišljenje br. 3 od 11. januara 1992. godine) i Opšti okvirni sporazum o miru u Bosni i Hercegovini od 21. novembra 1995. godine (Dejtonsko - pariski mirovni sporazum).

2. Narodna skupština Republike Srbije izražava čvrsto uverenje da Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija predstavlja pouzdan garant poštovanja međunarodnog prava i celokupnog svetskog poretka zasnovanog na miru, poštovanju slobode kao najviše političke vrednosti i ljudskih prava kao mere te slobode. Zbog toga Narodna skupština Republike Srbije očekuje od Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija da snagom svog autoriteta obezbedi da se ni u slučaju Srbije i Crne Gore ne odstupi od nenarušivog principa poštovanja suvereniteta i teritorijalnog integriteta. Narodna skupština Republike Srbije izražava jednodušno uverenje da sa celom međunarodnom zajednicom deli stav da je neprihvatljivo, protivno volji jedne demokratske zemlje, menjati njene međunarodno priznate granice. Svaki pokušaj nametanja rešenja u vidu faktičkog legalizovanja podele Republike Srbije jednostranim otcepljenjem dela njene teritorije predstavljao bi ne samo pravno nasilje nad jednom demokratskom državom, već i nasilje nad samim međunarodnim pravom. Nema sumnje da bi to bio nezapamćen slučaj u međunarodnom pravu i praksi svetske organizacije, ali i opasan presedan sa nesagledivim dugoročnim posledicama po međunarodni poredak u celini.

3. S obzirom na navedene pravne razloge, Narodna skupština Republike Srbije bi svako nametnuto rešenje budućeg statusa Kosova i Metohije proglasila nelegitimnim, protivpravnim i nevažećim.

4. Budući status Kosova i Metohije može se definisati samo u okvirima odgovarajućih načela i normi Ujedinjenih nacija i drugih međunarodnih organizacija, poštujući pritom ustavni poredak Srbije i Crne Gore i Republike Srbije. Narodna skupština Republike Srbije, unutar ovih najopštijih okvira, bezrezervno je

opredeljena za kompromisno rešenje i izražava punu spremnost da se Kosovu i Metohiji obezbedi budući status po ugledu na evropska rešenja, koji će biti u potpunom skladu sa načelom suvereniteta i teritorijalnog integriteta Srbije i Crne Gore kao priznatog i ravnopravnog subjekta međunarodnog prava. Oblik i sadržaj tog rešenja treba da zadovolji kako državne interese Republike Srbije i državne zajednice, tako i interese albanske zajednice na Kosovu i Metohiji, Srba u Pokrajini i svih ostalih stanovnika Kosova i Metohije. Takav opšti cilj zamisliv je samo u sporazumnom i kompromisnom rešenju budućeg statusa Kosova i Metohije. U tom smislu postoji puna politička volja usmerena ka pronalaženju konkretne i ostvarljive forme stabilnog i trajnog rešenja za Kosovo i Metohiju, pri čemu legitimni interesi Albanaca u toj pokrajini moraju u punoj meri biti uzeti u obzir.

Narodna skupština Republike Srbije ovlašćuje Vladu da se zalaže za modalitete održivog političkog i institucionalno-pravnog rešenja za budući status Kosova i Metohije. Narodna skupština Republike Srbije izražava razumevanje za činjenicu da može biti više modaliteta budućeg statusa Kosova i Metohije koji ne dovode u pitanje suverenitet i teritorijalni integritet države.

5. Posebno u poslednjih šest godina srpsko stanovništvo, ali i ostalo nealbansko stanovništvo u Pokrajini, bilo je lišeno osnovnih ljudskih prava i izloženo masovnom teroru albanskih ekstremista sa ciljem da se izmeni etnička slika Pokrajine. Neki elementi ekstremističke politike Albanaca prikazani su u Izveštaju specijalnog izaslanika za ocenu ispunjenosti standarada na Kosovu i Metohiji Kaia Eidea.

Budući status Kosova i Metohije mora da omogući poštovanje ljudskih prava pripadnika svih nacionalnih zajednica, bez obzira da li one čine većinu ili manjinu stanovništva u Pokrajini, a posebno prava na siguran život i ličnu i imovinsku bezbednost, pošteno i efikasno sudstvo, neometano uživanje svojinskih i drugih imovinskih prava, slobodu kretanja i nastanjivanja, slobodno izražavanje političkih, verskih, kulturnih i drugih ličnih uverenja, pravo na povratak i integraciju privremeno raseljenih lica, pravo na jednak tretman pri zapošljavanju i vršenju javnih funkcija, kao i sva druga prava sadržana u poveljama Saveta Evrope koje je potpisala i ratifikovala Srbija i Crna Gora.

Sva ova prava integralni su deo standarda koje Kosovo i Metohija treba da ispuni uporedo sa tokom razgovora o njegovom budućem statusu, što je ujedno i stav Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija na osnovu Izveštaja specijalnog izaslanika Kaia Eidea.

6. Narodna skupština Republike Srbije izražava spremnost za mirno i sporazumno rešenje budućeg statusa Kosova i Metohije što bi predstavljalo značajan korak ka evropskim integracijama, ne samo naše države već i svih zemalja u regionu. Kao demokratski organizovana država, članica državne zajednice Srbija i Crna Gora, Republika Srbija nosi veliku odgovornost za mir i dobrosusedsku saradnju u svom okruženju. U tom pogledu, ona, učestvujući preko svojih ovlašćenih predstavnika u razgovorima o budućem statusu Kosova i Metohije, ne sme da dopusti nijedno rešenje koje bi ugrozilo regionalni mir i dobrosusedstvo u ovom delu Evrope. Ovo je njen osnovni cilj, ali ujedno i obaveza u okviru procesa stabilizacije i pridruživanja Evropskoj uniji. Takvo strateško, razvojno i demokratsko opredeljenje Srbije i Crne Gore, pored ostalog, treba da obezbedi toliko potrebnu regionalnu stabilnost.

7. Narodna skupština Republike Srbije pozdravlja posredničku ulogu Ujedinjenih nacija u procesu definisanja budućeg statusa Kosova i Metohije i izražava uverenje da će se predstavnici svetske organizacije, na čelu sa specijalnim izaslanikom Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, rukovoditi osnovnim načelima i normama Ujedinjenih nacija, kao i dobrom verom u sporazumno rešenje. Narodna skupština Republike Srbije izražava i uverenje da će posrednici u ovom procesu

obezbediti neophodnu formu neposrednih razgovora između predstavnika Srbije i Crne Gore i kosmetskih Albanaca.

8. Narodna skupština Republike Srbije ovlašćuje Vladu da, u saradnji sa nadležnim državnim institucijama, razgovora o budućem statusu Kosova i Metohije, u skladu sa mandatom koji je utvrđen ovom rezolucijom. To je jedini mandat koji je Narodna skupština Republike Srbije, kao predstavnički organ svih građana Republike Srbije, prenela, za učešće u političkom procesu traženja rešenja za budući status Kosova i Metohije.

9. Narodna skupština Republike Srbije biće redovno izveštavana o toku razgovora koji se vode o političkom rešenju za budući status Kosova i Metohije.

10. Narodna skupština Republike Srbije će se posebno izjasniti o rezultatima razgovora o političkom rešenju za budući status Kosova i Metohije, imajući u vidu i ustavnu mogućnost po kojoj se građani Republike Srbije mogu referendumom izjasniti o važnim državnim pitanjima.

11. Ovu rezoluciju objaviti u "Službenom glasniku Republike Srbije".

RS broj 75

U Beogradu, 21. novembra 2005. godine

NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRBIJE

PREDSEDNIK

Predrag Marković